ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Εἰς τὸν τόπον μας, ὅσοι ἔχουν δημοσίαν ἐμφάνισιν ἔχουν καὶ μικρὰν προϊστορίαν γνωστὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκλογεῖς. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἕνωσιν Κέντρου δὲν θέλουν φαίνεται νὰ ἐννοήσουν ἢ προφασίζονται ὅτι δὲν ἐννοοῦν αὐτὸ τὸ γεγονός.

Ἀλλ' ἐδῶ ὑπάρχουν τὰ γεγονότα τοῦ παρελθόντος ποὺ ὁμιλοῦν καὶ ἀποδεικνύουν τὴν αὔριον. Μέχρι χθὲς αἱ σχέσεις τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Παπανδρέου ἦσαν αὐτόχρημα ἐχθρικαί. Ὁ κ. Μαρκεζίνης διεκήρυσσεν ὅτι κόμμα, ἕνας ἀρχηγός. Ὁ κ. Τσιριμῶκος ἦτο σύμμαχος τῆς ΕΔΑ. Ἐφόσον αὐτὸ ὅμως εἶναι τὸ παρελθὸν τῶν ἡγετῶν τῆς Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου πῶς θέλουν οἱ ἐκπρόσωποί των νὰ πείσουν τοὺς Ἕλληνας ἐκλογεῖς ἐν περιπτώσιν ἐπικρατήσεώς των, ὰ ὑπάρξῃ ὁμαλὴ ἐξέλιξις τῶν ποινικῶν μας πραγμάτων; Ἡ γνωστὴ καὶ φλέγουσα φιλοδοξία των ἐπιτρέπει πρόβλεψιν ἁρμονικῆς συνεργασίας των εἰς τὸ μέλλον; Νομίζομεν ὅτι ὑπάρχουν αὐταὶ αἱ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἀντιθέσεις ἢ αὐστηρὰ ἀποσύνδεσις τῆς «Ἑνώσεως τοῦ Κέντρου» ἐμφανίζεται δυστυχῶς ἀναπόφευκτος καὶ ἀναπότρεπτος. Τὰ ἀνομοιογενῆ στοιχεῖα διδάσκει ἡ ἱστορία εἶναι ἀδύνατον ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ συνεννοηθοῦν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς γεννᾶται διὰ τὸν Ἕλληνα ἐκλογέα τὸ ἐρώτημα: Ἀντέχει ἄραγε ὁ τόπος μας εἰς νέους πειραματισμούς; Βεβαίως δὲν ἀντέχει. Ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην σήμερον εἰπεῖν ποτε ἄλλοτε ἀπὸ μίαν ἰσχυρὰν ἀλλὰ καὶ ὁμογενῆ κυβέρνησιν, ἡ ὁποία νὰ μὴ εὕρῃ ἐντὸς της τὰ σπέρματα τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς ἡ ὁποία προπαρασκευάζει τὴν παρακμὴν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν. Ἡ Ἱστορία ἔχει διδάξει ὅτι τὸ γόητρον μιᾶς κυβερνήσεως καὶ ἡ ἀξία της ταυτίζεται μὲ τὴν ὁμοιογένειαν καὶ τὴν ἰσχύν της.

Αὐτὴν τὴν ὁμοιογένειαν ἐμφανίζει σήμερον μόνον ἡ ΕΡΕ. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐκυβέρνησε τὸν τόπον ἐπὶ μίαν ἐξαετίαν μὲ σταθερότητα καὶ τὴν ἐναντίον της κριτικήν.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις κάμνει σήμερον ὁ οἱοσδήποτε Ἕλλην ψηφοφόρος καὶ αὐταὶ αἱ σκέψεις ὁδηγοῦν εἰς τὸ ἁπλοῦν συμπέρασμα ὅτι ἡ ΕΡΕ πρέπει νὰ συγκεντρώσῃ καὶ συγκεντρώσῃ καὶ κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογὰς τὴν ἁπλοῦτον πλειονότητα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Διότι φωτισμένοι ἀπὸ τὰ συμβάντα τοῦ ἐγγὺς παρελθόντος θέλουν πρὸ παντὸς ὅπως ὁ μηχανισμὸς παραμείνῃ σταθερὸς καὶ ἥσυχος καὶ αὐτὴν τὴν σταθερότητα τὴν ἐγγυᾶται διὰ τὸ μέλλον ἡ ἐπανεκλογὴ τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ. Αὐτὴ ἡ ἐπανεκλογή, ἄλλωστε, θὰ τῆς δώσῃ μεγαλύτερον κῦρος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπιδοθῇ μὲ ἀποφασιστικότητα εἰς τὴν ἤδη προγραμματισμένην συνέχισιν τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ τόπου. Ὁ ἀναβαπτισμὸς της εἰς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην θὰ ἀποτελέσῃ ἀσφαλῶς, διότι εἶναι ἀνθρώπινον, ἀκόμη ἰσχυρότερον κίνητρον εἰς τὴν ἀναμφισβήτητον ἐκ τῶν πραγμάτων ἐνεργητικότητα τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀποδείξει δι' ἔργων καὶ ὄχι διὰ λόγων ὅτι γνωρίζει τί ἐπιδιώκει καὶ πῶς θὰ τὸ ἐπιτύχῃ.

Αὐταὶ αἱ ἁπλαῖ σκέψεις, ὁδηγοῦν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ΕΡΕ δὲν ὑπέστη φθορὰν τὴν ὁποίαν ἐξαγγέλλει ἠδιμέτωπος ἀντιπολιτευσιζητὴς καὶ αὐτὸ εἶναι ἐπίσης κάτι τὸ νέον εἰς τὰ πολιτικά μας πράγματα. Τοὐναντίον εἶναι ἐνισχυμένη, ὥστε τελικῶς νὰ προσελκύσῃ εἰς τὰς τάξεις της καὶ ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν εἰσέτι σχηματίσει τελειωτικὰς ἀποφάσεις ἀλλ' εἶναι ὅμως καλῆς πίστεως.

Αὐτὰς τὰς ἀληθείας θὰ πρέπει κατὰ ἕνα τρόπον νὰ ἐννοήσουν ὅσον εἶναι καιρὸς ἀκόμη καὶ οἱ ἡγέται τοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὰς πολλὰς ἀντιθέσεις των δὲν παύουν νὰ εἶναι ἐθνικόφρονες, ὥστε νὰ ἔλθουν μὲ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, τὸ δεύτερον κόμμα καὶ νὰ ἀποτελέσουν μίαν χρήσιμον καὶ καλόπιστον ἀντιπολίτευσιν, ἀπὸ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ τὸ μέλλον της καὶ ἡ χώρα θὰ ἔχῃ νὰ ὠφεληθῇ πολλαπλῶς. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ὑπερνικήσουν τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων ὑφισταμένην ἐσωτερικὴν των κρίσιν καὶ θὰ ἀποτελέσουν διὰ τὴν αὔριον μίαν χρήσιμον δύναμιν, ἡ ὁποία θὰ ἐγγυηθῇ τὴν πολιτικὴν ἰσορροπίαν καὶ θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ γοήτρου τῶν Νόμων καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς προστατευτικῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, ὥστε νὰ παραλύσῃ τελικῶς τὰς ὑπονομευτικὰς προσπαθείας τῶν ξενοκινήτων ἀναρχικῶν. Εἰς τὴν μεγαλειώδη καὶ κρίσιμον αὐτὴν προσπάθειαν τοῦ Ἔθνους κάθε γνωστὴ ἑλληνικὴ ψυχή, καὶ κάθε Ἕλλην ψηφοφόρος ἀσφαλῶς θὰ φιλοδοξήσουν νὰ συμβάλουν διὰ τῆς ψήφου των τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

Καὶ εἶναι φανερὸν, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἔχῃ καὶ ὁ Νομὸς Ἀχαΐας καὶ ἡ πόλις τῶν Πατρῶν τὴν φιλοδοξίαν εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν νὰ μὴ εἶναι ἁπλοῖ συμπαραστάται ἀλλὰ πρωτοπόροι. Καὶ ἂς μὴ τὸ ἀποκρύπτωμεν. Καλὸν εἶναι καὶ συμφέρον μας ὅπως ἡ οἱ Πατρινοὶ ψηφοφόροι ἐπιτύχουν διὰ τῆς ψήφου των νίκην διπλῆν. Νίκην διὰ τὸ Ἔθνος καὶ νίκην διὰ τὸ μέλλον τῶν Πατρῶν.

Ἐν ὄψει τῆς Κυριακῆς 29ης Ὀκτωβρίου

ΕΚΛΟΓΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

Σκέψεις κρίσεις καὶ συμπεράσματα

Δεχόμεθα ἐν μέρει ὡς ὀρθὴν τὴν ὁπψιν, ὅτι ὁ ὄγκος τῶν προεκλογικῶν συγκεντρώσεων δὲν σημαίνει καθόλου, ὅτι τὸ κόμμα ποὺ τὰς ὀργανώνει ἔχει ἐξησφαλισμένην καὶ ἀνέλλογον ἐπιτυχίαν εἰς ψήφους. Πολὺ περισσότερον μάλιστα τώρα, ποὺ ὁ Ἕλλην ψηφοφόρος ἔμαθε νὰ μὴ φανατίζεται, νὰ μὴ ἐκδηλώνεται καὶ πρὸ παντὸς νὰ θέλῃ νὰ ἀκούῃ τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα. Ἀλλ' εἴπομεν, ἐν μέρει. Διότι κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ὁ ὄγκος τῶν συγκεντρώσεων παίζει καὶ αὐτὸς τὸν ρόλον του καὶ ἔχει τὴν σημασίαν του. Παράδειγμα αἱ μέχρι τοῦδε δύο μεγάλαι συγκεντρώσεις τῆς ΕΡΕ καὶ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡ πρώτη ἦτο μεγαλυτέρα, ἔστω καὶ ἐλαφρῶς τῆς δευτέρας. Ἀλλὰ τὸ ἴδιον φαινόμενον φαίνεται ὅτι παρατηρεῖται καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τοὐλάχιστον τῆς Μακεδονίας. Αἱ συγκεντρώσεις τοῦ κ. Καραμανλῆ ἦσαν ὀγκωδέστεραι τῶν συγκεντρώσεων τοῦ 1958. Συμπέρασμα: Ἡ ΕΡΕ θὰ ἐξασφαλίσῃ περισσοτέρας ψήφους καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ περισσοτέρας ἕδρας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ συγκεντρώσεων, ὅσοι τυχὸν δὲν ἀνέγνωσαν ὅλας τὰς ἐφημερίδας τῆς παρελθούσης Δευτέρας καὶ Τρίτης, θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των τοῦτο: Ὅτι πλὴν δύο ἐξαιρέσεων, ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες, εἴτε εὐθέως, εἴτε ἐμμέσως ὡμολόγουν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα: Ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς Θεσσαλονίκην ὑπελείπετο τῆς συγκεντρώσεως τοῦ κ. Καραμανλῆ. Καὶ ὑπελείπετο βεβαίως ὄχι αἰσθητῶς.

Ἔγραψεν ἡ ἐφημερὶς τῆς ΕΔΑ, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τῆς ΠΑΜΕ εἰς τὴν Καλαμαριὰν Θεσσαλονίκης «ἦτο πρωτοφανής». Οὐδεμία ἀντίρρησις, ἀλλά... ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Διότι πρωτοφανὴς ὑπῆρξε πράγματι ὄχι μόνον ἡ ἀπουσία τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΔΑ ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπουσία ὁπαδῶν. Ταῦτα δὲ εἰς τὴν λεγομένην φωλεὰν τοῦ ΚΚΕ. Ἕτερον συμπέρασμα: Ἡ πρόβλεψις ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. θὰ ἐξέλθῃ μειωμένη, ἀρχίζει νὰ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἰδίαν.

«Ὅλα τὰ βόλια ἐναντίον τῆς Ε.Ρ.Ε. Ὅλα τὰ σκάνδαλα εἰς φῶς!» Αὐτὰ ἔγραφεν προχθὲς ὁ «Ἀνεξάρτητος Τύπος» παρατρύνων εἰς πολεμικὴν κατὰ τοῦ κ. Καραμανλῆ τὸν ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, κ. Παπανδρέου. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ «βόλια» ἀντιλαμβάνεται τις σαφῶς, ὅτι ἡ προτροπὴ εὑρίσκεται εἰς τὰ πλαίσια τῆς γνωστῆς τακτικῆς τῶν ἀναγνωστῶν της, συμμορίτῶν καὶ μαχαιροβγάλτηδων. Ὡς πρὸς τὰ σκάνδαλα ὅμως, τί τὴν θέλει τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Παπανδρέου; Ἐὰν τὰ γνωρίζῃ, καὶ ἐὰν ὑπάρχουν, διατί δὲν τὰ φέρῃ ἡ ἰδία εἰς φῶς; Καὶ γιὰ νὰ ἔχουμε κατὶ ἐρώτημα: Ἐκεῖναι αἱ συστάσεις τῆς πρὸς τοὺς ἀναγνώστας της νὰ σπεύσουν εἰς τὰ γραφεῖα της καὶ νὰ ἀρχίζουν τὰς καταγγελίας (διαβάζει: χαφιεδισμὸς καὶ συκοφαντίαι) τί ἐπέγιναν; Κανεὶς δὲν τὴν λυπήθηκε;

Ἀναμφισβητήτως ἔκαμαν πολλοὶ ἄσχημα οἱ κ. κ. λεωφορειοῦχοι νὰ μὴ δεχθοῦν νὰ μεταφέρουν ἀγρότας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου τί τὰ θέλουν καὶ αὐτοὶ τὰ παράπονα; Δὲν ἀντιλαμβάνονται, ὅτι οὕτω πως ὁμολογοῦν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συγκεντρώσουν ἀγροτικὸν στοιχεῖον καὶ ὅτι εἶναι ἄσχετον τὸ ὅτι δὲν τὸ ἐπέτυχον; Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι κατὰ τὴν γενικῶς παραδεδεγμένην ἀποψιν, οἱ ἀγρόται μᾶλλον δὲν εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ κατέλθουν εἰς Θεσσαλονίκην, διότι ἂν συνέβαινε τὸ ἀντίθετον κανεὶς δὲν θὰ ἠμπορεῦσε καὶ νὰ τοὺς ἀναχαιτίσῃ. Ἐξ ἄλλου, ἂν δεχθῇ κανεὶς ὅτι οἱ συγκεντρωθέντες ἀγρόται εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ ἀκούσουν τὸν κ. Καραμανλῆν ἦσαν 40.000, τότε ποίους ἄλλους ἀγρότας θὰ μετέφερεν ἡ Ἕνωσις Κέντρου; Ἄρα λοιπὸν τὸ πιθανώτερον εἶναι, ὅτι ὄχι λεωφορεῖα, ἀλλὰ ἀγρόται δὲν ὑπῆρχον.

Δὲν θὰ ἦτο καθόλου δύσκολον νὰ πιστευθῇ τελικῶς, ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀπετελεῖτο πράγματι μόνον ἀπὸ ὁπαδοὺς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀπουσίαζον οἱ ὁπαδοὶ τῆς ΕΔΑ. Ἀλλά, ὅπως λέγει καὶ τὸ γνωμικὸν: «Μωραίνει Κύριος, ὃν βούλεται ἀπολέσαι». Τί συνέβη; Ἀπλούστατα: Ἡ «Ἑστία» τῶν Ἀθηνῶν ἔγραψε ὅτι κατὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ εἰς κάποιο σημεῖον αὐτοῦ ἠκούσθησαν κραυγαὶ «κρεμάλα — κρεμάλα». Ἀλλὰ τοιαῦται φράσεις αἱ ὁποῖαι μυρίζουν κατσαπλιαδισμὸν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀκουσθοῦν ἀπὸ ὁπαδοὺς τοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι κατὰ γενικὸν κανόνα, εἶναι σοβαροὶ δημοκρατικοὶ πολῖται, ἀποφεύγοντες τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀπειλάς. Μοιραίως λοιπὸν ἔρχεται ἡ ἀποκάλυψις, ὅτι μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Κέντρου ὑπῆρχον καὶ ὁπαδοὶ τῆς ΕΔΑ οἱ ὁποῖοι ἐφρόντισαν νὰ δώσουν μόνοι τὴν ταυτότητά των.

Συχνὰ γίνεται τὰς τελευταίας ἡμέρας χρησιμοποίησις τῆς λέξεως «ἐπίθεσις» προκειμένου νὰ καταγγελθοῦν διάφοροι ἐπεμβάσεις ψηφοφόρων καθ' ὃν χρόνον ὑποψήφιοι τινὲς βουλευταὶ ἐπιχειροῦν νὰ ὁμιλήσουν πρὸς τὸ πλῆθος. Ἐπειδὴ ὅμως ἐπίθεσις σημαίνει ξυλοδαρμός, ῥάπισμα, ἔστω καὶ σπρώξιμο οἱ ἀναγνῶσται καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι ἄλλο πρᾶγμα εἶναι ἡ ἐπίθεσις καὶ ἄλλο π. χ. τὸ χιουχάϊσμα, ἢ ἡ εἰρωνεία, ἢ ἕνα εὔστοχον ἐρώτημα ποὺ πολλάκις ἀποστομώνει τοὺς ῥήτορας.

****

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἔγραψεν, ὅτι ἐφ' ὅσον εἶπεν ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι «ἡ κυβέρνησις τοῦ Κέντρου εἶναι ἕτοιμη καλὸν καὶ χρήσιμον θὰ ἦτο νὰ ἀνακοινωθοῦν ἀπὸ τοῦδε καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑπουργῶν, διὰ νὰ γνωρίζῃ ὁ κόσμος ποῖοι θὰ τοὺς κυβερνήσουν». Δὲν νομίζει ὅμως ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι διάζεται νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν διάλυσιν; Πολλῷ μᾶλλον, ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ βεβαία μετεκλογικῶς διάσπασις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ καταστῇ βεβαιοτέρα, ὅταν ὀκτὼ κόμματα, πιστεύοντα ἕνα ἕκαστον ὅτι αὐτὰ δίδουν τὴν νίκην, θὰ ἀρχίσουν ἀπὸ τοῦδε τὸ ἀλληλοφάγωμα;

*****

Ἂν ἐξαιρέσει κανεὶς τὰ ἐπεισόδια τὰ ὁποῖα τὰ ἀπαμειναρία τοῦ διαβοήτου ΕΛΑΣ προκαλοῦν εἰς τινας περιοχὰς καὶ ἂν ἐξαιρεθοῦν ἐπίσης μερικαὶ ψευδοδιαδηλώσεις, τὰς ὁποίας ὀργανώνουν στελέχη τοῦ ΚΚΕ, καθοδηγοῦν τὰ μερικοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀβούλους εἰς καραγκιοζειδεῖς παρελάσεις διὰ μέσου τῶν ὁδῶν, «ἀλὰ παλαιά», κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν διεξάγεται ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως αὐτὴν τὴν φορὰν, κατὰ τρόπον τὸν ὁποῖον θὰ ἠδύναντο νὰ ζηλεύσουν καὶ αἱ πλέον πολιτικῶς προηγμέναι χῶραι. Πράγματι οὔτε φανατισμός, οὔτε ἔξαψις οὔτε βία. Ἀντιθέτως ἐπικρατεῖ καὶ ἐκδηλοῦται ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον εἰς ὅλο κληρον τὴν χώραν ψυχραιμία ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀταραξία, εὐγένεια, νηφαλιότης καὶ πρὸ παντὸς καλὴ συμπεριφορὰ πρὸς πάντας.

Εἰς τὸν ἐκλογικὸν νόμον ὑπάρχει διάταξις σαφῶς ὁρίζουσα, ὅτι εἰς τὴν Β' κατανομὴν εἰσέρχονται μόνον αὐτοτελῆ κόμματα μὲ τὸ 15% καὶ οὐχὶ συνασπισμοί. Καὶ γράφει, ἐφημερὶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως:

«Εἶναι τοιουτοτρόπως καταφανὲς ὅτι ἡ διάταξις παρεισέφρυσε κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου, ὑπὸ τὴν πανικόβλητον παραίσθησιν τῆς ΕΡΕ ὅτι θὰ ἔλθῃ τρίτον κόμμα κατὰ σειρὰν ψήφων καὶ ὅτι ἄλλως δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Β' κατανομὴν ἕδρῶν.

Ἀλλὰ τί νὰ σκεφθῇ κανείς; Ὅτι οἱ συντάκται τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς εἶναι ἀφελεῖς καὶ δὲν βλέπουν τὴν πραγματικότητα, ἢ τὴν βλέπουν, ἀλλὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι τὸ ἀναγνωστικὸν των κοινὸν, εἶναι ἱκανὸν νὰ χάψῃ καὶ τερατουργήματα καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς μορφῆς. Ἂν ἠρωτώμεθα θὰ ἀπαντούσαμεν, ὅτι συμβαίνει μᾶλλον τὸ δεύτερον.

Ἔγραφε προχθὲς ἐφημερὶς τῆς Ε.Δ.Α. ὅτι ἂν δὲν λάβῃ ἡ ὑπηρεσιακὴ κυβέρνησις τὰ μέτρα ποὺ εἰσηγήθη ἡ ἀντιπολίτευσις (μέτρα ἰσοδυναμοῦντα μὲ διάλυσιν τοῦ Κράτους, προσθέτομεν ἡμεῖς) θὰ πρέπει τὰ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ ἀπόσχουν τῶν ἐκλογῶν. Καὶ τέτοια φώτισι, βεβαίως, ὁ Θεὸς δὲν πρόκειται νὰ τοὺς δώσῃ. Ὀπωσδήποτε, ὅμως ἕνα εἶναι φανερόν. Ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. ἀντιλαμβανομένη τὸ ρεζίλευμα τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ὑποστῇ, ἁπλῶς προετοιμάζει τὸ ἔδαφος διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ χουνέρι ποὺ τὴν περιμένει. «Τρομοκρατία, κύριοι, τρομοκρατία, γι' αὐτὸ ἐχάσαμε»!!!

Ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἀπὸ τὸ ὅτι εἰς τὰς διαφόρους συγκεντρώσεις τῆς ΕΡΕ, ἐνεφανίσθησαν καὶ πλακάτ μὲ τὴν φράσιν: «Καραμανλῆ, σῶσε τὴν Ἑλλάδα» ἐφημερὶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐρωτᾶτε: «Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ρ.Ε., κυβερνᾶ τὴν χώραν ἐξ χρόνια. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν μπόρεσε νὰ τὴν σώσῃ»; Πράγματι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐσώθη. Πράγματι πολλὰ προβλήματά μας μένουν ἀκόμη ὅλυτα. Ἀλλὰ ἡ ἀγαθὴ ἐφημερὶς πιστεύει πράγματι ὅτι ἡσπίλα, ἡ ἰποανάπτυξις καὶ αἱ ἁμαρτίαι τοῦ παρελθόντος ἦτο δυνατὸν νὰ διορθωθοῦν ἐντὸς μιᾶς ἐξαετίας; Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲν νομίζει καὶ αὐτή, ὅτι, ὡς θέτει τὸ ἐρώτημα, εἶναι σὰν τὰ ὁμολογῇ ὅτι καὶ ἡ ἰδία ἀπὸ τὸν Καραμανλῆν τὰ περιμένει ὅλα;

*****

Τοπικὴ ἐφημερίς, ἡ ὁποία πρώτη καὶ μόνη καθύβρισε τὸν κ. Μαρκεζίνην ὅταν ἀπεχώρησε τοῦ Συναγερμοῦ ἔγραψε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅτι εἰς Ἀθήνας παρατηρεῖται μεγάλο ρεῦμα ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν. Δὲν τὸ ἀμφισβητοῦμεν, ἀλλὰ διερωτώμεθα: Εἶναι λογικὸν μήπως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁποιος ὑβρίζεται ἀπὸ τὴν ἡμερησίαν αὐτὴν κερδίζει ἀπὸ ἀπόψεως λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης; Ἡ διαπίστωσις εἶναι βεβαίως περίεργος, ἀλλὰ δὲν παύει δυστυχῶς νὰ εἶναι καὶ ὀρθή. Δι' ὃ καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ διευκρινισθῇ κατὰ πόσον ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ὑποστήριξις τοῦ κ. Μαρκεζίνη ἐγένετο τῇ συγκαταθέσει του, ὀπότε πᾶς τις δικαιοῦται νὰ ἐνα φωνήσῃ: «Πές μου ποιός εἶναι ὁ φίλος σου γιὰ νὰ σοῦ πῶ ποιός εἶσαι».

Ὡς ἤδη ἀνεγράφη οἱ Γερμανοὶ τοῦ χωριστικοῦ τοίχους, τὸν συνέτριψαν καὶ τελικῶς ἐπέτυχον νὰ διαφύγουν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, τὸ σοβιετικὸν τοῖχος, μετὰ τὴν συντριβήν του.

Ὡς ἤδη ἀνεγράφη οἱ Γερμανοὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Βερολίνου δὲν ἐγκατέλειψαν ποτὲ τὴν προσπάθειαν νὰ διαφύγουν πρὸς τὴν Δύσιν. Πρὸ ἡμερῶν τέσσαρες Γερμανοὶ ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτου ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ διαχωριστικοῦ τοίχους, τὸν συνέτριψαν καὶ τελικῶς ἐπέτυχον νὰ διαφύγουν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, τὸ σοβιετικὸν τοῖχος, μετὰ τὴν συντριβήν του.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΩΣ ΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΦ-ΜΠΙ-ΑΪ

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΕΝΤΓΚΑΡ ΧΟΥΒΕΡ

Ἀγωνιστοὶ Κύριοι, Διὰ τῆς παρούσης ἐκφράζω τὴν βαθεῖαν μου ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸν διὰ τὸν τρόπον τὸν ὁποῖον ἐπέδειξαν πρὸς ἐμὲ οἱ Πράκτορες οἱ ἐπιληφθέντες τῆς ὑποθέσεώς μου... Οἱ ἄνδρες ἦσαν εὐγενεῖς, προσεκτικοὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεώς μου.

Εἶμαι θαυμασίους ἀνθρώπους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας καὶ πάντοτε θὰ ἐνιαι τὶ ὀφείλω εἰς αὐτοὺς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐλευθερίας μου καὶ γελοίας περιόδου τῆς ζωῆς μου συνυφασμένης μὲ ἐγκληματικὴν ἐνοχὴν ἐκ μέρους μου...

Τὰ ὀλίγα ἀποσπάσματα εἶναι ἀπὸ ἐπιστολὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸν Ἐ.Φ. — ΜΠΙ — Α'Ι' ἀπὸ ἕναν 37ετῆ ἐγκλεισθέντα συνελήφθη κατηγορούμενος ἐπὶ ἀπατεωνικῇ ἀνωμαλίας, ἔπειτα ἀπὸ ἀπόπειρα καταδίωξιν. Οἱ πράκτορές μας παρηκολούθησαν «κατὰ πόδας» ὅλην τὴν δραπέτευσίν του ἐπὶ ἑβδομάδα ὁ ὁποῖος ἴσως κάποτε ἀπὸ τὸν ἔφαρμον τῆς ἀναμονῆς καὶ τοῦ ἐφάνησαν εὐγενεῖς. Ἐν τῷ τρόπον αὐτὸν ἀπέκτησαν ἕναν φίλον, ὁ ὁποῖος ἴσως κάποτε ἀπὸ τὴν γραμμὴ τῆς ἀμεροληψίας καὶ τὴν συμπεριφορὰς τὴν ὁποίαν ἀκολούθησε ἡ Ὑπηρεσία μας ὡδήγησε τὸ ΕΦ — ΜΠΙ — Α·Ι· εἰς τὰς μεγάλας ἐπιτυχίας του ὅπως ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀμερικανικοῦ ὑποθέσεως τῆς ληστείας τῆς ἑταιρείας Μπρίνκς τῆς Βοστώνης τὴν 17ην Ἰανουαρίου 1950. Ἐκεῖνος τοὺς ληστὰς εἶχε παράπονα ἀπὸ τὴν συνεργεῖν τῶν συνεργείων του καὶ ἐπίστευε ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ ΕΦ — ΜΠΙ — Α·Ι·. Ἡ ὁμολογία ἐπιβεβαιωθεῖσα μετὰ προσοχῆς εἰς ἀπόπλεσμα τὴν σύλληψιν τῶν ἐφυγόντων οἱ ὁποῖοι διέπραξαν τὴν ἀπάτεώς αὐτὴν τῶν 2.775.000 δολλαρίων.

Ἀκριβεῖς πληροφορίαι μᾶς παρέχονται ἀπὸ τὸν ὑπόκοσμον διότι οἱ ἀστυνομοῦνται μὲ βεβαρυμένον κατὰ τὸν ἄλφα ἢ βῆτα τρόπον ποινικὸν μητρῶον ἔχουν ἕνα κοινὸν γνώρισμα. Σέβονται τὸ ΕΦ — ΜΠΙ — Α·Ι· καὶ τὸ ἐμπιστεύονται.

Ἐπειδὴ ὁ σκοπός μας εἶναι Ὁμοσπονδιακὸς δὲν ἀσχολούμεθα καὶ τόσον μὲ περιπτώσεις παραβάσεων Πολιτειακῶν ἢ τοπικῶν νόμων καὶ τὰς σχετικὰς πληροφορίας τὰς παραπέμπομεν εἰς τὰ ἁρμόδια ὄργανα.

Συγκεντρώνομεν γεγονότα καὶ ἀναφέρομεν γεγονότα. Δὲν ἐκφράζομεν γνώμας διὰ τὸ ἔνοχον ἢ μὴ τῆς πράξεως καὶ γενικῶς δὲν φερόμεθα «δικαστικῶς». Αἱ ἐκθέσεις μας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης καὶ ἄλλας Ὑπηρεσίας ἀναλύουν τὴν περίπτωσιν ἀμερολήπτως.

Δὲν καταλογίζομεν ἀνοχὴν ἀλλὰ καὶ ἀθωότητα. Κάποτε ἕνας πρώην κατάδικος ἐζήτησε νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τοὺς πράκτοράς μας εἰς μίαν φυλακήν, τῆς Βιρτζινια. Εἶχε συλληφθῇ ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀρχὰς διὰ πλαστογραφίαν τὰς 168.75 δολλ. Ὄχι μόνον ἀπέδειξε τὴν ἀθωότητά του ἀλλὰ ὡδήγησε τὸ ΕΦ — ΜΠ